

Oponentský posudek na soutěžní práci SVOČ:

Gabriela Škorníková (Ostrava), *Vláda Václava II. v kronice Liber certarum historiarum Jana z Viktringu*

Práce Gabriely Škorníkové vychází z důkladné analýzy kroniky *Liber certarum historiarum* Jana z Viktringu, opata cisterciáckého kláštera v Korutanech, přičemž se autorka vzhledem k jejímu rozsahu rozhodla zaměřit na vybrané události vlády Václava II. Jejich líčení ve sledovaném díle srovnala se svědectvím dalších kronikářů a letopisců, zejména se Zbraslavskou kronikou Petra Žitavského.

Po úvodu autorka představila životní osudy Jana z Viktringu, jenž se kromě své církevní kariéry v klášteře stal i kaplanem vévody Jindřicha Korutanského, jeho dcery Markéty a posléze i Albrechta II. Rakouského, na jehož popud analyzovanou kroniku sepsal. Díky svému postavení se dostal Jan z Viktringu do kontaktu s řadou významných osobností, jmenujme alespoň Jana Lucemburského. Gabriela Škorníková rovněž kriticky zhodnotila výpovědní hodnotu díla, přičemž upozornila na logický zájem autora primárně o události týkající se rakouského rodu a na určitou zmatenost či nepřesnost některých pasáží Viktringovy práce právě ve vztahu k „starším“ českým dějinám.

Následně již autorka přešla k podrobné analýze líčení tří vybraných událostí v kronice Jana z Viktringu – svatby Václava Přemyslovce s Gutou Habsburskou v Chebu a následující příchod královny do Čech, korunovaci královského páru v Praze roku 1297, jíž se účastnil i bratr Guty Habsburské Albrecht, a politiku posledních Přemyslovců vůči Uhrám a Polsku.

Závěry svého rozboru Gabriela Škorníková přesvědčivě shrnula v závěru. Upozornila v něm i na význam značného časového odstupu při hodnocení událostí doby vlády Václava II. v kronice *Liber certarum historiarum* – Jan z Viktringu na konečné redakci díla pracoval až ve 40. letech 14. století. Otázkou a výzvou pro další případné bádání bude, zda si svou relativní nestrannost autor kroniky udržel i v líčení vztahů českých králů a rakouských vévodů za vlády Jana Lucemburského.

Závěrem je nutné jednoznačně ocenit, že autorka vyšla z latinského pramene, opírá se o důkladnou znalost relevantní literatury, své závěry formuluje opatrně a její práce má i vysokou stylistickou úroveň.

Doc. PhDr. Mlada Holá, PhD.

Katedra PVH a archivnictví FF UK

V Praze dne 30. 3. 2020